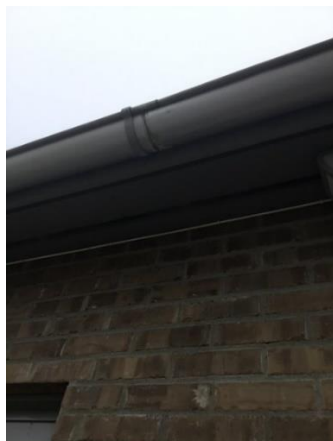

Refleksjonsbrev for Merkur mars

I slutten av forrige måned så vi ansatte at barnegruppen begynte å interessere seg veldig for vann. Selve vanninteressen oppdaget vi på atelieret vårt. Når barna malte på atelieret så det ut til at skålene med vann var en stor del av aktiviteten. Vi reflekterte rundt om det var vannet de var mest opptatt av, eller var det malingen? Var det begge deler? Det virket som om noen av barna var mer opptatt av å få vannet til å bytte farge enn å uttrykke seg med maling på arkene. Noen ark ble dynket så våte av vann at de gikk helt i oppløsning. Våre refleksjoner førte oss dit at her skjedde det blant annet utforskning med vann. Også når barna tegnet på krittavla brukte barna klissvåte svamper til å vaske bort krittet fra tavla. Var det det å tegne med kritt som var spennende? Eller var det vannets egenskaper i møte med kritt de oppdaget? Vi tok med pensler og vann ut til de store tavlene ute. Barna tegnet på tavlene med kun vann. Det så ut til at vann ble noe som fenget barna mer og mer.

Barna utforsker vann både ute og inne gjennom hele måneden, og selv små dråper med vann kan være en spennende oppdagelse. Et barn sto en dag under en takrenne og små vandråper traff barnets hode. Barnet beveget seg noen skritt til siden, da var det ingen dråper traff som traff barnets hode. Barnet beveget seg tilbake til der det var en sprekk i takrennen, og dråpene traff igjen barnets hode. Barnet tok et skritt til siden, satt seg på huk og tittet ned på bakken der dråpene traff bakken. Hver gang en dråpe traff bakken ropte barnet ropte "vann". Vi ansatte må spørre oss hvordan vi kan støtte barna i denne oppdagelsen og ta det videre. Kan vi neste gang tilføre papir så vi kan se dråpene treffe? Kan vi la dråpene treffe noe hardt så vi hører lyden? Hva oppdager og utforsker barnet her?

I samlingstund denne måneden har vi flere ganger dramatisert eventyret om bukkene bruse. Barna har vært med å dramatisere og det ender med at trollet blir stanget ned i vannet. "Ned i vannet" gjentar barna når trollet ruller ned i elven. Inne på puterommet vårt ser vi at barna dramatiserer eventyret på egenhånd, og også her detter trollet ned i vannet. Barna leker med «vann» i den dramatiske leken. Er det kanskje noen materialer vi kan tilføre barnas dramatiske lek, eller andre endringer i det fysiske miljøet? Under dramatiseringen har vi brukte blåe tekstiler som skal symbolisere vann, disse tekstilene ligger også tilgjengelig på avdelingen nå. Kanskje de kan bidra til impulser eller inspirasjon til barnas lek?

Vi har denne måneden jobbet gjort mange observasjoner av barnas møter med vann. Vi har hatt vann i den dramatiske leken og vi har sådd frø som er avhengig av vann for å vokse. Barna vannet frøene med sprayflasker med vann og de blir dusjet godt daglig. Hva kan vi oppdage, utforske og lære i denne nye delen av prosjektet vårt? Og på hvilke måter kan vi fremover legge til rette for nye møter med vann? Hvordan sikrer vi at treffer vi prosjekt-tittelen som handler om barns 100-språklighet? Selv om vi beveger prosjektet over i vann, betyr ikke det at vi er ferdig med atelieret og kunstneriske utfoldelser. Som Reggio Emilia-inspirert barnehage skal atelierkulturen være en del av barnas hverdag og vi ser at atelieret er godt etablert på avdelingen. Kanskje vann kan brukes på andre og nye måter i atelieret?